

Ser una Illa és un senyal d'identitat pròpia que justificaria per si sola que les relacions entre l'Estat i elles tinguessin un fort caràcter bilateral. Unes illes són un territori clarament diferenciat dels altres. Solament pel fet de la insularitat seria necessari un "estatus polític propi" com tenen per cert moltes de les Illes de la UE, mentre nosaltres estem a la cua del finançament autonòmic i de les competències.

No ens queda més remei que assumir, amb totes les seves conseqüències, que per dur endavant un procés de canvi tan profund com el que necessitem cal més Sobirania Política i Econòmica.

No podem seguir ignorant aquesta realitat i continuar considerant les reivindicacions de més autogovern i millor finançament com pròpies de "nacionalistes".

No podem continuar fent plans de futur i propostes de govern tant des de les institucions com de partits polítics o des de la mateixa societat civil com si depengués exclusivament de la voluntat de les nostres institucions dur-les a terme.

No podem fer plans seriosos de potenciació del transport públic o de transformació del model energètic sense tenir en compte que amb l'actual finançament això és senzillament impossible.

No podem seguir fent plans de reforma del model turístic sense contemplar que no tenim la més mínima capacitat de decisió amb els nostres ports i aeroports.

No podem seguir fent propostes de canvi en el nostre mercat laboral si la legislació laboral i a més la inspecció de treball depèn del Govern Central.

Si volem afrontar un canvi de model econòmic, ecològic i social no podem seguir ignorant que sense més autogovern i més finançament això no depèn exclusivament de nosaltres. Podem fer propostes al Govern Central i fins i tot a la UE però no podem implementar un canvi seriós i en profunditat.

Això exigiria elaborar una "Agenda Balear" que inclogui les eines de poder necessàries per aplicar les polítiques que requereix la sortida de la crisi, la implementació d'un canvi de model econòmic i les mesures necessàries per combatre l'emergència climàtica.

Aquesta Agenda hauria de comptar amb un paquet de mesures a reivindicar al Govern central i unes altres a plantejar a la UE.

"NO PODEM SEGUIR FENT PLANS DE REFORMA DEL MODEL TURÍSTIC SENSE CONTEMPLAR QUE NO TENIM LA MÉS MÍNIMA CAPACITAT DE DECISIÓ AMB ELS NOSTRES PORTS I AEROPORTS."

Em permet enumerar algunes de les que, modestament, considero imprescindibles:

- La cogestió dels nostres ports i aeroports tal com estableix l'Estatut d'Autonomia, que no hauríem d'oblidar que és una llei orgànica de l'Estat, que des de fa anys i panys s'està incomplint.

- Les transferències i el finançament suficient de les competències de Justícia, seguretat, costes, normatives respecte al nostre model laboral i inspecció de treball i el control de la totalitat del Parc de Cabrera.

- Exigir la negociació, sense més dilacions, d'un nou model de finançament just que garanteixi el principi l'ordinalitat i que incrementi la capacitat recaptatòria per part de la nostra Comunitat Autònoma.

- La implementació immediata i completa del REIB, que contempli les partides necessàries per donar suport al transport de persones i mercaderies, el fons d'insularitat que tingui com a objectiu fonamental compensar els costos d'insularitat i les partides necessàries per implementar un ambiciós pla de transició energètica i de mobilitat. A més de les mesures fiscals previstes.

- La coresponsabilitat estatal amb el deute autonòmic i acabar amb la vergonyosa assignació del capítol d'inversions als pressuposts estatals.

- La derogació immediata de la llei Montoro que impedeix als nostres municipis i Consells jugar un paper important en les polítiques anticrisi.

- Permetre que en determinats temes es pugui expressar la veu de les Illes a les Institucions Europees amb col·laboració amb els representants estatals com fa Alemanya amb els seus Länders.

Així mateix hauríem de considerar imprescindible negociar amb les institucions europees el canvi d'estatus de les Illes Balears cap a una nova figura que prevegi les especificitats dels nostres territoris i que permeti un major marge a les nostres institucions per aplicar polítiques que afectin el transport, energia, recursos hídrics, fiscalitat, règim de propietats i política comercial, entre d'altres, així com el repartiment dels fons anticrisi.

Cal defensar el criteri d'insularitat plenament. No podem acceptar que aquest criteri es mesuri en funció de la distància que existeixi entre les Illes i els territoris continentals, soni en funció de l'aïllament del terri-

"HAURÍEM DE CONSIDERAR IMPRESCINDIBLE NEGOCIAR AMB LES INSTITUCIONS EUROPEES EL CANVI D'ESTATUS DE LES ILLES BALEARS"

